

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie X.

o odszkodowanie, rentę, zadośćuczynienie i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2008 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w L. zasądził na rzecz powoda M. P. od pozwanego Skarbu Państwa - Wojewody X. z tytułu zadośćuczynienia, odszkodowania, skapitalizowanej renty kwotę 72.520,80 zł z ustawowymi odsetkami od 42.520,80 zł od dnia 9 marca 2004 r. i od kwoty 30.000 zł od dnia 12 lutego 2005 r. (pkt I a) oraz rentę w kwocie 734,80 zł miesięcznie (pkt I b), ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki zakażenia powoda wirusem zaplenia wątroby typu C (pkt II), orzekł o kosztach postępowania (pkt IV), dalsze powództwo oddalił (pkt III).

Wyrokiem z dnia 3 października 2007 r. Sąd Apelacyjny, na skutek apelacji pozwanego, w której wartość przedmiotu zaskarżenia określona została na kwotę 81.338, 40 zł, w jego pkt I zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w pkt Ia o tyle, że zasądzoną kwotę 72.520,80 zł obniżył do kwoty 67.680,80 zł, a kwotę 42.520,80 zł

obniżył do kwoty 37.680,80 zł oddalając w pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie i rentę skapitalizowaną, oddalił apelację pozwanego w pozostałym zakresie, (pkt II) oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt III).

Dokonana przez Sąd Apelacyjny zmiana wyroku usuwała błąd w wyliczeniu różnicy między wynagrodzeniem, a rentą netto za okres od stycznia 2001 r. do lutego 2004 r. Sąd Okręgowy podał, że jest to kwota 23.232 zł, podczas, gdy według Sądu Apelacyjnego wynosi ona 18.392 zł tj. o 4.840 zł mniej.

W skardze kasacyjnej, pozwany zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego „w części tj. w pkt III, II i I w zakresie, w jakim pkt I tego wyroku zmienia rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w ten sposób, że kwotę 72.520,80 zł (błędnie określoną w skardze na 75.520, 80 zł) obniża do kwoty 67.680,80 zł, a kwotę 42.520,80 zł obniża do kwoty 37.680,80 zł”. Wnosił o uchylenie wyroku „w części tj. pkt III, II i I w zakresie, w jakim pkt I tego wyroku zmienia rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w ten sposób, że kwotę 72.520,80 zł (także określoną z błędem jak uprzednio) obniża do kwoty 67.680,80 zł, a kwotę 42.520,80 zł obniża do kwoty 37.680,80 zł.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną, która w jego ocenie nie spełnia wymogów z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

W jego uzasadnieniu wskazał, że z podanego w skardze zakresu zaskarżenia i jej wniosków wynika, iż skarżący przytacza jedynie fragment, który odnosi się do obniżenia należności zasądzonej od strony, w interesie której składana jest skarga. Orzeczenie w tej części jest korzystne dla skarżącego, a w tej sytuacji, ani zakres zaskarżenia, ani też zakres żądanego uchylenia nie został w skardze oznaczony. Nadto dokonana przez Sąd Apelacyjny korekta wyroku wynosi 4.840 zł, a w takim zakresie skarga jest niedopuszczalna (art. 398² § 1 k.p.c.). Bez znaczenia jest przy tym podana w skardze wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie została w niej uwidoczniiona, ani też jej wysokość nie wynika z cytowanego zakresu zaskarżenia i wniosku o uchylenie.

W zażaleniu pozwany wnosił o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania zarzucając, iż oparte ono zostało na błędnej ocenie Sądu, że wniesiona skarga kasacyjna nie spełnia ustawowych wymogów. Podnosił, że odczytując określony w skardze zakres zaskarżenia Sąd Apelacyjny pominął fakt zaskarżenia także pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego apelację pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Użyta przez skarżącego formuła określająca zakres zaskarżania wyroku (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.) oraz zakres żądanego jego uchylecia (art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.) mogłaby powodować uzasadnioną wątpliwość odnośnie do tego w jakiej części pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego, w szczególności czy przedmiot zaskarżenia nie obejmuje jedynie orzeczenia zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego na korzyści skarżącego, gdyby nie fakt, który przeoczył Sąd Apelacyjny, że pozwany zaskarżył wyrok także w pkt II oddalającym jego apelację. Pozwany zaskarżył apelacją wyrok Sądu Okręgowego w części zasądzającej na rzecz powoda kwotę 72.520,80 zł (z tytułu zadośćuczynienia, odszkodowania i skapitalizowanej renty) oraz rentę po 734,80 zł, prawidłowo oznaczając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 81.338,40 zł. Zaskarżenie apelacyjne obejmowało także uwzględnione przez Sąd Okręgowy żądanie powoda ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość oraz orzeczenie o kosztach.

Po zmianie wyroku Sądu Okręgowego zakres zaskarżenia kasacyjnego związany z orzeczeniem o oddaleniu apelacji pozwanego uległ ograniczeniu w stosunku do zaskarżenia apelacyjnego o kwotę dokonanej przez Sąd Apelacyjny korekty zasądzonej należności, a nie zwiększeniu jak wynikałoby ze wskazanej w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia. Z tej przyczyny nie można jednak uznać, że skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Skarga jest dopuszczalna z uwagi na przesłankę z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 1 i 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 k.p.c.).